

BOGDAN ŚLIWA — najlepszy polski szachista, również i w obecnym turnieju o mistrzostwo Polski ma najpoważniejsze szanse na zajęcie pierwszego miejsca.

W szachowych mistrzostwach Polski, które od 2 dni odbywają się w Krakowie, rozegrano już 12 rund. Pomimo, że do końca turnieju pozostało jeszcze 5 rund, sytuacja została w znacznym stopniu wyjaśniona. Wydaje się, że Śliwa ma już zapewnione mistrzostwo. Przewaga dwóch punktów nad swoim najgroźniejszym rywalem Makarczykiem jest już nie do odrobienia dla tego ostatniego. Składa się na to jeszcze okoliczność, że Śliwa w odróżnieniu od Makarczyka posiada na finiszu słabszych przeciwników. Okoliczność ta daje także duże szanse konkurentom Makarczyka do tytułu wicemistrzowskiego. Walka o drugie i dalsze miejsca w czołówce rozgorzeje na finiszu. Największe szanse na czołowe miejsca posiadają holdujący w solidnej grze mistrzowie Plater i Szapiel oraz zwolennicy agresywno-kombinacyjnej gry, mistrzowie Gryndfeld i Szymański. Z pośród kandydatów największy sukces odnieśli dotychczas znajdujący się w pierwszej dziesiątce Ziemiński i Brzózka.

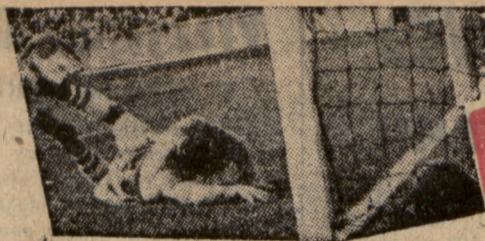
Pomimo ich niezaprzeczonego talentu, z braku doświadczenia nie są oni na razie w stanie poważnie zagrozić mistrzom. Pewne niepowodzenie spotkało w dotychczasowych rozgrywkach ostatniego z mistrzów Gadalińskiego. Duża wola walki i słabszy dystans pozwolił mu napewno na finiszu poprawić swoją lokatę. Inni doświadczeni uczestnicy turnieju Ciejka, Kwapisz i Miesowicz nie odgrywają niestety poważniejszej roli. Młodzi, kilkakrotnie uczestnicy mistrzostw Polski: Kwilecki, Witkowski, Dworzyński i Luczynowicz niedostatecznie pogłębiają swą wiedzę i nie mogą doczekać się awansu na mistrzów. Zdolni debiutanci Grabczewski i Doda grzeszą jeszcze przede wszystkim zasadom walki szachowej i wyniosła z tego turnieju napewno wiele doświadczenia.

Ogólny poziom turnieju jest raczej przeciętny, co przypisać należy niedostatecznej opiece zreszta nad naszymi wychowankami szachowymi, co z kolei jest przyczyną ich niedostatecznego przygotowania się do turnieju. **A. T.**

Trzeci występ zapaśników bułgarskich

Trzeci występ zapaśników bułgarskich, walczących jako reprezentacja Sofii z reprezentacją Śląska, zakończył się pełnym sukcesem gości, którzy zwyciężyli 6:2. Wyniki poszczególnych walk przedstawiały się następująco: (Polacy na pierwszym miejscu)

Sadowski przegrał z Pietrowem w 9 minucie, w kocięcej Sznajder wygrał w 6 minucie z Werbanowem, w piórkowej Toboła zwyciężył na punkty Jenewa, w lekkiej Kuczyński przegrał z Janicewem, w półśredniej Zulawiński uległ w 7 minucie Stancewowi, w średniej Majewicz przegrał na punkty z Sirakowem, w półciężkiej Kasperczyk przegrał z Szejcewem, a w ciężkiej Janczyk uległ w 9 minucie Atamasowi.

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Zacięte walki piłkarzy

o Puchar Polski

Rozgrywki drugiego rzutu o Puchar Polski stały się na ogół pod znakiem zaciętych zmagania o zakwalifikowanie się do dalszych gier.

Prawie każde spotkanie miało emocjonujący przebieg, w kilku rozstrzygnięcia padły dopiero w dogrywkach, a dwa mecze mimo przedłużenia nie dały rezultatu.

Do kategorii tych ostatnich zanotować należy w pierwszym rzędzie mecz Gwardii Kraków z obrońcą Pucharu Polski Kolejarem Warszawa. Pomimo dwóch dogrywek półgodzinnych wynik bezbramkowy utrzymał się do końca i mecz ten zostanie powtórzony. Podobnie powtórzone zostaną na wiosnę roku przyszłego zawody Włókniarza Andrychów ze Stalą Sosnowiec, gdyż mecz tych dwóch zespołów zakończył się remisem 3:3.

W dogrywce dopiero rozstrzygnięte zostały spotkania: CWKS I — CWKS II, Kolejarz Szczecin — Kolejarz Olstyn i Włókniarz Kraków — Spójnia Gniezno.

Cztery mecze zostały przełożone na skutek wyjazdu najlepszych naszych piłkarzy do Albanii.

Tak więc po drugim rzucie pucharowym znamy zaledwie 10 zespołów, które walczyć będą dalej o cenne trofeum. Szóstą pozostałych wyłoni dodatkowa runda na wiosnę roku przyszłego.

A oto dziesiątka „szczęśliwców“, którzy w wyniku zaciętych wczorajszych zmagania pucharowych zakwalifikowali się do dalszej rundy: Włókniarz Kraków, Górnik Radlin, Budowlani Chorzów, Budowlani Opole, CWKS I, Kolejarz Szczecin, Spójnia Luban, Gwardia II Warszawa, Gwardia Kielce i Kolejarz Leszno.

(Wyniki spotkań o „Puchar Polski“ podajemy na str. 8.)

Młodzi pływacy węgierscy demonstrują wysoką klasę

Piękny wynik Petruszewicza

WARSZAWA. Na pływalni AWF w Warszawie rozegrano międzynarodowy mecz pływacki między młodzieżowymi reprezentacjami Węgier i Polski.

Gości w imieniu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej powitał przewodniczący sekcji pływackiej — Hubert. W imieniu drużyny węgierskiej przemówił kierownik — Józef Adam, po czym mistrzyni olimpijska — Kato Szöke i rekordzistka Polski — Cedro wymieniły pamiątkowe proporzyczki.

Pływacy Węgier, którzy zaliczani są do czołówki pływackiej świata, wykazali doskonałe przygotowanie, przewyższając znacznie naszych reprezentantów. Węgrzy wygrali w sobotę wszystkie pojedynki za wyjątkiem wyścigu na 200 m stylem klasycznym mężczyzn, ustanawiając dwa rekordy swego kraju w kategorii juniorów w biegu sztafet.

Polacy, którzy dopiero przygotowują się do sezonu zimowego wykazali dobrą formę i zaprezentowali się licznie ze-

branej publiczności jako zespół bardzo ambitny.

Z dużym zainteresowaniem oczekiwano biegu na 200 m st. klasycznym mężczyzn, w którym startował rekordzista świata na tym dystansie Marek Petruszewicz.

Petruszewicz w ostatnim czasie bardzo mało trenował, przygotowując się do egzaminów, dlatego też nie spodziewano się rekordowego wyniku. Jednak Petruszewicz spisał się doskonale, a rezultat jego

(Dokończenie na str. 2)

Po latach pięknych sukcesów

Żegnamy J. Jurowicza na boisku

Przed spotkaniem Gwardii krakowskiej z Kolejarem Warszawa kierownictwo drużyny Gwardii, a wraz z nim krakowskiej zwolennicy piłki nożnej żegnali serdecznie Jerzego Jurowicza, który przez 19 lat bronił bramki swego macierzystego klubu.

Jerzy Jurowicz to znana w całym kraju sylwetka dobrego piłkarza i wzorowego sportowca. Przez wiele lat był kapitanem macierzystego zespołu, 15 razy bronił barw drużyny narodowej a od 1945 roku strzegł bramki reprezentacji piłkarskiej Krakowa.

W uznaniu jego postawy sportowej i umiejętności piłkarskich władze sportowe Polski Ludowej nadały mu w 1950 r. zaszczytny tytuł „Zasłużonego Mistrza Sportu“.

Jurowicz po 19 latach wycofuje się z czynnego uprawiania sportu. Sądzimy jednak, że będzie on dalej brał udział w naszym życiu sportowym.

Ogromny żal doświadczenia piłkarskiego, jaki zdobył w setkach spotkań na wielu boiskach Polski i Europy powinieliśmy przekazać młodym pokoleniom piłkarskim. Dlatego spodziewamy się, że w najbliższym czasie zasili Jurowicz kadry trenerskie.

Redakcja naszego piśmi składa zasłużonemu mistrzowi sportu Jerzemu Jurowiczowi serdeczne gratulacje z okazji zakończenia jego pięknej kariery piłkarskiej i życzy mu jak najlepszych osiągnięć w wychowywaniu młodych piłkarzy.

Tak nie wolno...

W cieniu przysłowiowego „miecza Damoklesa“ rozgrywało Ogniwo wszystkie spotkania drugiej rundy, zdając sobie sprawę z niezmierną ważnością każdego zdobytego punktu. Każde zwycięstwo oddalało niebezpieczeństwo spadku z ekstraklasy, każda porażka pogarszała sytuację. Wreszcie pod koniec września drużyna krakowska wygrała dwa decydujące mecze z Górnikiem i Kolejarem, po których mogła już odechnąć. Najgroźniejsi konkurenci zostali w tyle i tylko jakiś niesamowity zbieg okoliczności w ujemnym sensie mógł spowodować spadek Ogniwa. Po remisie Budowlanych Opole z Budowlanymi Gdańsk, Ogniwo mimo dwóch porażek z Gwardią krakowską i warszawską praktycznie zostało uratowane przed degradacją. Spadali gdańszczanie, a opolanom pozostał tylko cień nadziei. Ten „cień“ to dwa zwycięstwa w wyjazdowych meczach z Ogniwem Bytom i z CWKS, przy wysokiej porażce Ogniwa w ostatnim meczu z Unią. Zwycięstwa uzyskano. Bytomianie akurat w tym meczu zagrali bardzo słabo i mimo własnego boiska przegrali 1:2, a CWKS zwolnił w przeddzień spotkania najlepszych graczy i walcząc zupełnie nie po wojskowemu przegrał 0:3.

Budowlani zrównali się z Ogniwem pod względem ilo-

stopada grał Spartak pierwszy mecz na Śląsku. Przeciw mistrzowi Związku Radzieckiego miała początkowo grać reprezentacja Śląska bez graczy Unii, którzy wobec tego powinni wystąpić w sobotnim meczu z Ogniwem. Tymczasem w piątek 30 października trener Koncewicz postanowił powołać 6 zawodników Unii dla wzmocnienia drużyny Śląska. Stalino-grodzki WKKF wobec tego polecił odwołać mecz Unia-Ogniwo. Tymczasem goście radzieccy, którzy w dniu 8 listopada mieli spotkać się z Unią chcieli zobaczyć grę mistrza Polski w ligowych zawodach z Ogniwem i postanowili wyjechać wcześniej z Warszawy na Śląsk. GKKF słusznie nie potwierdził decyzji stalino-grodzkiego WKKF, odwołującego zawody i zawiadomił Ogniwo, że gra w sobotę.

Piłkarze krakowscy po otrzymaniu depeszy z GKKF pojechali do Chorzowa, gdzie ze zdumieniem dowiedzieli się, że... grają mecz towarzyski! Zdumiał się również sędzia zawodów Haselbusch z Warszawy, który jednak wobec braku wyjaśnień ze strony miarodajnych osób, prowadził zawody jako ligowe, zaznaczając to przed meczem i zastrzegając się przed dowolną wymianą graczy, jaka obowiązuje w przyjacielskich spotkaniach.

Unia, która odkomenderowała do reprezentacji Śląska

ści zdobytych punktów. Krakowianom zostawał ostatni mecz, który nawet mogli przegrać, byle nie w wysokim stosunku. W razie wygranej Unii 5:0 Ogniwo opuszczało szeregi ekstraklasy a ratowali się przed spadkiem Budowlani.

Tak wyglądała sytuacja przed miesiącem na finiszu rozgrywek pierwszej ligi. I wtedy to po raz pierwszy Ogniwo odczuło na swej skórze rękę „tajemniczego inspicjenta“ z GKKF, który postanowił z siebie tylko wiadomych powodów rozhuścić miecz Damoklesa wiszący wciąż jeszcze nad drużyną krakowską.

Mając do dyspozycji całkowicie wolny termin — niedzielę 25 października, sekcja piłkarska GKKF wyznacza sobotę 31 ub. miesiąca na dzień meczu Unia — Ogniwo.

Słuchajcie teraz uważnie! Wyznaczając termin meczu chorzowskiego, sekcja piłki nożnej GKKF wiedziała już o przyjeździe pod koniec miesiąca do Polski drużyny Spartaka i o tym, że rozegra on trzy spotkania! Czy w związku z tym nie należało przed dniem 29 października, tj. przed dniem przyjazdu piłkarzy radzieckich rozegrać ostatnią rundę walk ligowych?

Przypominamy — wolny termin niedziela 25. X! Sekcja piłkarska GKKF wyznaczyła jednak cztery mecze ostatniej kolejki na dzień 31. X. i 1. XI, a dwa nie mające żadnego znaczenia na 8. XI.

Równocześnie w dniu 1 li-

trzu swego zespołu, wystawiła rezerwową skład. Młodzi uniści starali się dorównać ambicją pierwszoligowej jedynastce krakowskiej i uzyskali zaszczytny dla nich w tych warunkach wynik 0:0.

Formalnościom stało się za dość. Ogniwo wróciło do domu przywożąc wynik, który zdejmował z nad jego głowy miecz damoklesowy. Uparty, biurokratyczny „tajemniczy inspicjent“ z GKKF powiesił go jednak z powrotem. Oświadczył on, że mecz ten był towarzyski, a ligowy rozegrany zostanie w dalszym terminie.

Kiedy? Ano gdzieś w grudniu... Bo przecież GKKF zdawał sobie doskonale sprawę z braku wolnych terminów w najbliższej przyszłości. Wiedział on, że Unia gra 8 listopada ze Spartakiem, że 15 i 22 listopada są mecze o Puchar Polski, a przy końcu listopada projektowany jest wyjazd do Albanii.

— A niech się tam Ogniwo podenerwuje — powiedział biurokratyczny referent z GKKF (chcemy poznać jego nazwisko naczelniku Runowski, chcemy pokazać typowego biurokrata specja od „zielonego stolika“...) i wystosował ponowny komunikat stwierdzający, że mecz Unia-Ogniwo będzie powtórzony i że nad terminem jeszcze się zastanowi.

Wypadek bez precedensu w dziejach rozgrywek ligowych na całym świecie.

(Dokończenie na str. 3)

Tak nie wolno...

(Dokończenie ze str. 1)

W miesiąc blisko po rozegraniu meczu w wyznaczonym przez GKKF terminie, przed wyznaczonym przez Kolegium Sędziów arbitrem, nie ma weryfikacji zawodów, nie ma nawet wyznaczonego nowego terminu! Dla Unii mecz ten nie ma znaczenia. Będzie grała spokojnie (o ile mecz zostanie powtórzony) i powinna wygrać. Ogniuw trzymane przez kilka tygodni w napięciu i w niepewności może grać nerwowo, może się nawet załamać i przegrać wysoko, na co zdaje się liczyć niektórzy kombinatory od zakulisowych gier, oddziaływający nawet na naszą najwyższą władzę sportową, które nie potrafią zdobyć się na męskie, sportowe postawienie sprawy: tak, albo tak... Albo mecz był nieważny (umotywowany) i gramy w tym a w tym dniu, albo był ważny i weryfikujemy go 0:0. Tak trzeba było postawić sprawę zaraz po zawodach, a nie czekać do grudnia, dając pretekst do całego szeregu plotek i niedomówień.

A propos plotek. Po Krakowie rozchodzą się one w dużej ilości na temat owych zawodów. Większość kibiców jest zdania, że Ogniuw nie pojedzie na ponowny mecz do Chorzowa i odda Unii punkty walkowerem. Inni mówią o zdekompilowaniu drużyny w czasie gry, inni znów coś innego.

Ogniuw pojedzie do Chorzowa, jeśli mecz będzie powtórzony. Ogniuw wbrew zakulisowym gierkom i kombinacjom zagra to spotkanie. Ma ono za piękną kartę w historii polskiego piłkarstwa by mogło iść na jakieś nieuczelniane kombinacje, na walkowery i inne „cuda”.

Drużyna, której nie zmogły niepowodzenia w pierwszej rundzie rozgrywek ligowych, którą nie załamało „psychologiczne przygotowanie” do meczu jakie jej zgotowali panowie biurokraci z GKKF, pokaże na boisku, że potrafi walczyć o najlepszy wynik, nie o przegraną, ale o sukces.

Chłopców stać na taką samą postawę jaką widzieliśmy u nich w czerwcu w czasie spotkania z Unią w Krakowie, gdzie mistrz Polski nie miał nic do powiedzenia i tylko szczęściu może zawdzięczać wygraną 2:1.

Na taką postawę czekamy w Chorzowie, czekamy na wynik, który byłby równocześnie odpowiedzią na wszystkie manewry kombinatorów, zadufanych w siłę „zielonego stolika”.

Nie tylko zwolennicy Ogniuwa życzą swej drużynie jak najlepszego wyniku. Życzą im tego wszyscy prawdziwi sportowcy w całej Polsce, którym obce są jakiegokolwiek zakulisowe gierki, chociażby nazywały się one niewinnie „wyznaczeniem spotkania w dalszym terminie”.

TADEUSZ DOBOSZ

Nawet 150 minut gry nie wystarczyło do zdobycia bramki

Gwardia — Kolejarz W-wa 0:0

GWARDIA: Jurowicz, Piotrowski, Snopkowski, Flanek, Talk, Jędryś, Jaskowski, Kotaba, Kościelny (Kohut), Rogoza, Gamaj.

KOLEJARZ: Grom, Śliwa, Wołosz, Łabęda, Chomlecuk, Szaliński, Zelenay, Mislak (Kulesza), Kruk, Szularz i Kobylański.

Dwudziestu czterem aktorom tego spotkania trzeba wystawić jak najlepsze świadectwo za ambitną postawę. Wytrzymać ostre tempo rozgrywki przez 150 minut na ciężkim i śliskim terenie — to wyczyn świadczący o dobrym przygotowaniu do zawodów i wysokim morale obu zespołów. Dlatego przyznajmy im, czy na wiele błędów w tym meczu, nie wytykajmy braków w wyszkoleniu technicznym, które wyrównywano natychmiast ofiarnością w grze i nie mówmy o pechowych napastnikach — pudlujących w „murowanych” sytuacjach podbramkowych.

Przez 150 minut ważyły się losy spotkania. Sposobności do strzelenia bramki dla obu stron było wiele. Jurowicz już w pierwszej minucie gry przytomnym wybiegiem i nakrywką uratował swą drużynę od utraty bramki. W ciągu spotkania natomiast był maiej zatrudniony. Pięknym talentem błysnął młodzieńki zastępca Borucza — Grom. Pięknymi paradami zdobył sobie szybko sympatię widzów. Bezbramkowy wynik spotkania zawdzięczają Kolejarze przede wszystkim Jemu. Jego szybki refleks i błyskawiczna interwencja kilkakrotnie ratowały zespół przed u-

tratą — zdawało się — pewnej bramki.

Obydwie linie obronne grały twardo i skutecznie. W Gwardii Flanek, Snopkowski i Piotrowski walczyli o lepsze. W obronie Kolejarzy Wołosz grał pierwsze skrzypce, rozbijając wiele ataków „gwardzistów”. Jego kolegom często trafiały się błędy, które pięknymi interwencjami naprawiał Grom.

Linia napadu krakowian pracowała składowiej i najczęściej dochodziła do strzału.

Warszawianie jakkolwiek w polu nie ustępowali napastnikom Gwardii, pod bramką przeciwnika tracili szybko i zdecydowanie. Wszystkim 12-u napastnikom zarzucić jednak trzeba zbyt częste popisy solowe — i niezrozumiałość elementarnej zasady piłkarskiej, że skuteczną być może jedynie akcja zespołowa.

PRZEBIEG SPOTKANIA

Pierwsza część meczu upływała pod znakiem zaciętej walki w polu. O piłkę walczone ostro i szybko, przechodziła ona z nóg do nóg. Obrony w tym czasie pracują sprawnie, toteż bramkarze byli mało zatrudnieni. Jurowicz znalazł się w opresji w 1 min. gry, a

Grom po raz pierwszy popisał się przy obronie strzału Rogozy. Także po zmianie pół przez 30 minut gra toczyła się ze zmiennym szczęściem, po czym zarysowuje się coraz wyraźniejsza przewaga „gwardzistów”. Grom coraz częściej zmuszony jest do interwencji. W końcowych minutach drugiej części gry „gwardziści” zdecydowanie atakują, a Grom ma pełne ręce roboty. Trzykrotnie interweniuje z powodzeniem a obrona precyzyjnie celnego strzału Flanka (w „okienko”) wystawia mu jak najlepsze świadectwo. Także w dogrywce 2x15 minut Gwardia przeważa w dalszym ciągu, a Grom pewnymi interwencjami wyraźnie wysuwa się na czoło zespołu. Niemniej zacięcie walczą obydwie drużyny w drugiej dogrywce. Do 130 min. „gwardziści” są w ofensywie, po czym na kilkanaście minut dochodzą do głosu Kolejarze, ataki ich jednak raz za razem rozbiła obrona gospodarzy.

Ostatnie minuty przynoszą coraz ostrzejszą walkę o rozstrzygnięcie spotkania, ale zmienne, szybkie ataki nie przyniosą rezultatu.

Sędzia Toruniak ze Stalino-gradu wbrew opinii widzów nie popełnił zasadniczego błędu i trudne to spotkanie prowadził obiektywnie.

Widzów około 3 tys.

Młodzieżowa reprezentacja Polski zwycięża młodych hokeistów Węgier 11:0

Stalino-grad. — 21 bm. na sztucznych lodowisku w Stalino-gradzie rozpoczął się trójmecz hokejowy z udziałem reprezentacji młodzieżowych Polski i Węgier oraz ligowego zespołu Górnik (Janów).

Pierwsze spotkanie turnieju, rozegrane między reprezentacjami młodzieżowymi Polski i Węgier, wygrali Polacy 11:0 (5:0, 2:0, 4:0).

Gra toczyła się w niesprzyjających warunkach atmosferycznych — podczas deszczu. Repr. młodzieżowa Polski przewyższała zdecydowanie Węgrów, którzy wykazują jeszcze braki w jeździe, technice i taktyce.

Bramki dla drużyny polskiej zdobyli: Jeżak 4, Olszowski 1, Janicko — po 2 oraz Oleczyk, Kurek i Nowak — po jednej.

Sędziował Czerwa (Węgry) i Wycisk (Polska). Widzów około 2 tys.

Repr. młodzieżowa Polski grała w następującym składzie: Hampel, Chodakowski, Oleczyk, Zawadzki, Penczek, Janicko, Nowak, Olszowski, Jeżak, Kurek, Nikodemowicz. W zespole zwycięzców wyróżnił się: Olszowski, Jeżak i Chodakowski. Najlepszymi w drużynie węgierskiej byli: Gubo i Kenderesi.

Z boisk — na sale gimnastyczne

Późna jesień. Na boiskach coraz częściej, natomiast równo jest w salach gimnastycznych, gdzie trenują piłkarze i koszykarze, dla których obawy okres jest właściwym sezonem. Zawody bokserskie i meczu koszykówki wysuwają się obecnie na plan pierwszy.

Z trudem wygrał CWKS ze swą rezerwą

CWKS I — CWKS II 4:2 (0:1, 2:2)

W pierwszym spotkaniu „bratobójcze” zwycięstwo nad swą rezerwą odniosła pierwsza drużyna CWKS. W normalnym jednak czasie 90 minut wynik brzmiał 2:3 i dopiero w dogrywce zwyciężyli pokonali swą rezerwę 4:2. Do przerwy stan meczu stał pod znakiem zapytania. Druga drużyna CWKS prowadziła 1:0 i niewiele brakowało, by powiększyła swój stan posiadania wobec niepewności bloku defensywnego CWKS I.

Po zmianie stron możliwość odpadnięcia od dalszych rozgrywek pucharowych zdopinguowała pierwszoligowców i na jedną bramkę strzeloną przez rezerwę odpowiedzieli oni dwiema.

Mecz stał na pozłomie zupełnie dobrym, jeśli się zważy, że odbywał się na bardzo trudnym i śliskim boisku. Na ogół w obu drużynach wojaskowych podobali się najbardziej napastnicy i pomocnicy oraz bramkarze. Słabymi punktami były obrony.

Bramki zdobyli dla CWKS: Pala, Mielniczek, Fohl II i Gogolewski, dla CWKS II — Laskowski obie.

A oto nazwiska piłkarzy obu zespołów, z których stołeczny CWKS skompletuje w sezonie przyszłym swą jedenastkę ligową:

CWKS I — Foltyn, Polak, Zieliński, Swider, Grzywocz, Danielewski, Mielniczek, Kowal, Fohl I, Gogolewski, Pala i Fohl II.

CWKS II — Pancenek, Wójcik, Strzelecki, Bomba, Wezerek, Mondry, Blitner, Laskowski, Janeczek, Pochrzest, Jeroninek i Śliwowski.

GWARDIA KIELCE — **GÓRNIK II RADLIN 4:1 (0:0)**
Dla „gwardzistów” bramki zdobyli: Zięba 2, Seweryn i

Norek po 1. Dla Górnik Węzlorz. Sędziował Paszke (Poznań).

GWARDIA II W-WA — **GÓRNIK WAŁBRZYCH 7:0 (4:0)**

Korzystając z uprawnień regulaminowych warszawska Gwardia wystąpiła do tego spotkania w 11-osowym składzie. Bramki zdobyli: Brzozowski 2, Olszowski 2, Zięba, Haszkiewicz, Wiśniewski po jednej. Zawody prowadził Nalepa (Stalino-grad).

WŁÓKNIARZ ANDRYCHÓW — **STAL SOSNOWIEC 3:3 (1:0)**

Andrychów. — Mimo dużej przewagi, piłkarze Andrychowa odnieśli w meczu ze Sosnowiecką Stalą jedynie wynik remisowy 3:3, a półgodzinna dogrywka nie dała rezultatu.

Bramki dla Włókniarza zdobyli: Gromotko 2 i Rytko, dla Stali Kręzał 2 (w tym jedna z karnego) oraz Wspaniały.

Sędziował Brzuchowski z Warszawy bardzo słabo, nie reagując zupełnie na brutalną grę zawodników sosnowieckich.

SPÓJNIA LUBAŃ — **STAL MIELEC 3:1 (0:1)**

Bramki dla Spójni zdobyli: Wrotek 2 i Pabisz 1, dla pokonanych Kuczmiera. Sędziował Kowal (Stalino-grad).

GÓRNIK RADLIN — **KOLEJARZ KLUCZBORK 3:0 (0:0)**

Bramki padły ze strzałów Wiśniewskiego, Dybały i Bożka. Sędziował Marciniak (Łódź).

KOLEJARZ LESZNO — **GÓRNIK II BYTOM 4:1 (1:1)**

Dla Kolejarka bramki uzyskali: Smektała, Kruczkowski, Urbanik i Eliński. Jedyną bramkę dla Górnik zdobył Kisiel. Sędziował Matuszewski (Bydgoszcz).

UNIA II CHORZÓW — **BUDOWLANI CHORZÓW 1:5 (0:3)**

Budowlani mieli przez cały czas meczu przewagę, zdobywając bramki ze strzałów: Kowolika 3, Powalę 1 i jedną samobójczą. Dla Unii bramkę strzelił Michalek.

BUDOWLANI OPOLE — **WŁÓKNIARZ II ŁÓDŹ 6:0 (3:0)**

Łupem bramkowym podzielili się Cichy i Klik po 2, Zabicki i Słysz po 1. Ponadto Budowlani nie wykorzystali rzutu karnego.

KOLEJARZ SZCZECIN — **KOLEJARZ OLSZTYN 3:1 (1:1) (0:1)**

SPÓJNIA GNIEZNO — **WŁÓKNIARZ KRAKÓW 2:1 (1:1)**

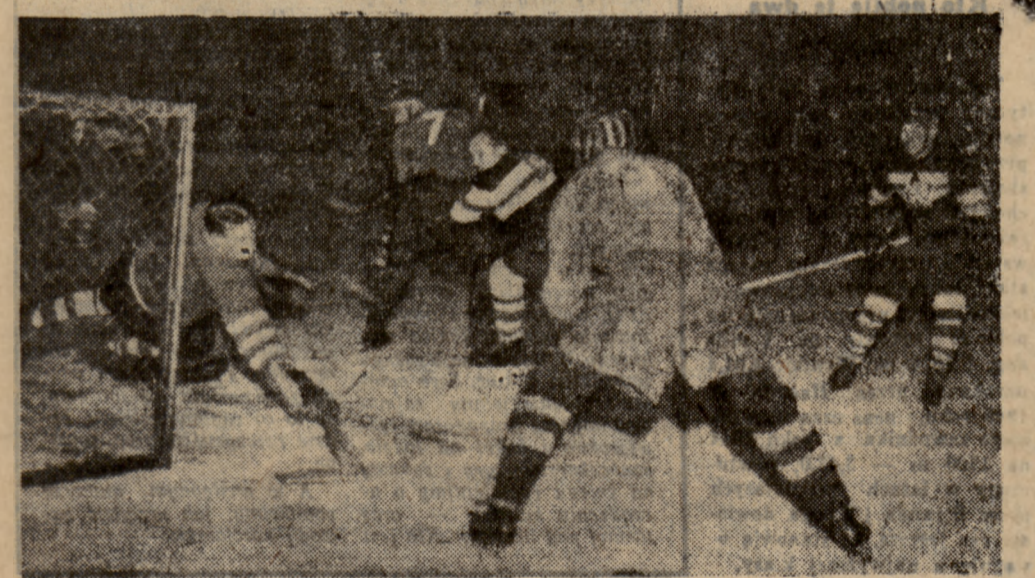
W normalnym czasie mecz zakończył się wynikiem remisowym i dopiero zarządzona dogrywka 2 razy po 15 minut przyniosła rozstrzygnięcie. Przez 90 minut gra była na ogół wyrównana. W dogrywce przewagę zdobyli Włókniarze, wykazując lepsze przygotowanie kondycyjne. Bramki dla drużyny krakowskiej zdobyli: Browarski i Halemba po 2, dla Spójni Kazmucha i Adamuz. Sędziował Bukowski z Kielc.

Z pobytu sportowców radzieckich w Czechosłowacji

W ostatnich dwóch gościli w Czechosłowacji hokeiści i piłkarze radzieccy, którzy rozegrali kilka spotkań przyjacielskich.

Na górnym zdjęciu widzimy drużynę moskiewskiego Dynama, wychodzącą na boisko przed meczem z reprezentacją CSR, który przyniósł wynik remisowy 1:1; poniżej fragment z meczu hokejowego Moskwa — Reprezentacja CSR 7:3. Groźny moment pod bramką czechosłowacką, którą atakuje dwóch doskonałych hokeistów radzieckich Babicz (7) i Chlyatow (9). W bramce Richter.

Z ukosa

O krakowskich siatkarzach i sali MDK

To niestety prawda, ale Kraków posiada za ledwie jedną, jedyną salę, nadającą się ze względu na swe wymiary i zweryfikowaną przez WKKF do rozgrywek mistrzowskich w siatkówce na szczeblu wojewódzkim i centralnym. Sala ta mieści się w Młodzieżowym Domu Kultury przy ul. Krowoderskiej Rok rocznie, tutaj właśnie odbywały się wszelkie spotkania towarzyskie, tutaj też walczyli o tytuł mistrzowski siatkarze i siatkarki krakowskie.

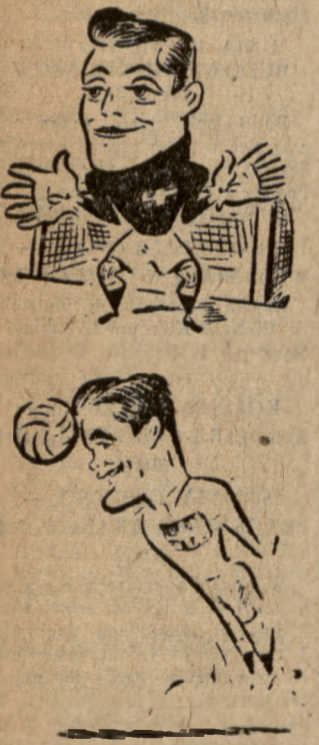
Tak było — ale już nie jest. Sytuacja zmieniła się radykalnie, bowiem na pismo Sekcji Siatkówki WKKF, po trzy tygodnie trwającym namyśle kierownictwo MDK odpisało, że nie może w bieżącym sezonie wypożyczyć sali na rozgrywki mistrzowskie, ponieważ (cytujemy dosłownie): „odbywają się na niej zawody szkolne SKS-ów, Ogniaka itp.”.

Rozumiemy doskonale wartość i znaczenie sportu masowego, w szczególności jeśli dotyczy on młodzieży. Trudno jednak pojąć, dlaczego rozgrywki i turnieje szkolne — nie mówiąc już o tych „itp.” — odbywać się muszą konieczne w późnych godzinach wieczornych w salkach i niedziela, która to para najlepiej właśnie odpowiada rozgrywkom sekcji wychowawczych i obserwującym je widzom. Trudno pojąć, dlaczego te turnieje rozgrywane być muszą akurat na sali MDK, skoro jeśli chodzi o rozgrywki młodzieżowe nie są one otoczono regulaminem tak rygorystycznym, biorąc pod uwagę urządzenie i wymiary sali zawodniczej, jak to ma miejsce przy spotkaniach mistrzowskich.

Odnowa wypożyczenia sali MDK stanowiła dla zawodników jak też krakowskich entuzjastów siatkówki doprawdy znakakującą decyzję. W tragicznej prawie sytuacji znalazła się Sekcja Siatkówki WKKF, która została wobec takiego stanu rzeczy zmuszona do wyznaczenia miejsca rozegrania, zapowiedzianych terminarzem spotkań w... sali Unii w Tarnowie!

Mamy nadzieję, że działaczom MDK nie zależy na tym, by krakowscy siatkarze rozgrywali swe spotkania mistrzowskie w Tarnowie. Spodziewamy się więc, że zarówno kierownictwo MDK jak i Wydział Oświaty WRN zrewidują swe stanowisko — ku pełnemu zadowoleniu zawodników i widzów a dla dobra krakowskiej siatkówki w szczególności.

(101)

W ostatnim meczu Szwecja — Węgry 2:2, najlepszymi graczami drużyny szwedzkiej byli bramkarz Svensson i stoper Gustafson.

25 listopada o godz. 14.15

WĘGRY — ANGLIA

Mecz, o którym mówi cały świat

P o jutrze, we środę 25 listopada o godzinie 14.15 czasu londyńskiego, sędzia holenderski Horne da sygnał do rozpoczęcia na stadionie Wemblev największego meczu piłkarskiego bieżącego sezonu: Węgry—Anglia.

Naprzeciw siebie staną dwie piłkarskie potęgi świata, przy czym przypuszczalne składy drużyn przedstawiać się będą następująco:

WĘGRY: Grosics — Buzanaky, Lorant, Lantos — Bozsik, Zakarias — Budai II, Kocsis, Hidegkuti (Palotas), Puskas, Czibor.

ANGLIA: Merrick — Ramsey, Eckersley, Johnston — Wright, Dickinson — Matthews, Taylor, Lofthouse, Mortensen, Tunney.

Dziesiątki stacji telewizyjnych i rozgłośni radiowych przekazały przebieg tego spotkania tym, którzy nie będą mogli osobiście obserwować zawodów. 100.000 osób będzie mogło bezpośrednio śledzić przebieg meczu, reszta kibiców piłkarskich w Anglii i daleko poza boiskiem jest zdana na odbiór telewizyjny i radiowy. Dla słuchaczy węgierskich bezpośrednio transmisję ze stadionu w Wembley przeprowadzi popularny sprawozdawca budapeszteński György Szepesi, a przy głosnikach zbiorą się w tym czasie dziesiątki tysięcy kibiców węgierskich, którzy przeżywać będą półtoragodzinne emocje, życząc swej jedynastce cennego sukcesu.

Od dziesiątek lat Anglii sprowadzają z końcem sezonu piłkarskiego na kontynencie reprezentację jednego z przodujących w tym okresie państw, rozgrywając międzypaństwowe oficjalne spotkania, które zazwyczaj kończą się sukcesem gospodarzy. W wyjątkowych wypadkach pada wynik remisowy, natomiast jeszcze do tej pory żadnej reprezentacji goszczącej w Londynie nie udało się odnieść zwycięstwa nad jedenastką angielską. Z tego tytułu sportowa prasa kapitalistyczna, pasując Anglików do najlepszych piłkarzy świata, osnuła legendę o niezwyciężalności reprezentacji Anglii na wyspie. Legenda ta została ostatnio poważnie podważona „zrobionym na siłę” wynikiem remisowym 4:4, jaki Anglia uzyskała w zawodach z tzw. „resztą świata”, rozegranych przed miesiącem, kiedy to sędzia Griffith przy stanie 4:3 dla „reszty świata”, podyktował niezawinione rzut karny w końcowych sekundach meczu, z którego Ramsey zdobył wyrównującą bramkę.

Obecny mecz z najlepszą drużyną Europy — Węgrami będzie dla Anglików cięższą próbą od zawodów z Kontynentem. Pisze o tym obszernie prasa angielska, poświęcając od kilkunastu tygodni wiele miejsca temu spotkaniu. Na łamach prasy brytyjskiej toczy się długa dyskusja na temat składu drużyny angielskiej, taktyki i systemu gry, analizuje się szczegółowo sposób gry przeciwnika, uwzględniając wszystkie zalety piłkarzy węgierskich. Każdy gracz Węgier, jego sposób gry, wszystkie walory i słabe punkty są przedmiotem dokładnej analizy angielskich fachowców piłkarskich, opracowujących receptę na sukces swego zespołu. Szerego dyskutowano problem odmłodzenia reprezentacji Anglii, jednakże odstąpiono od niego i w zawodach Anglia—Irlandia, rozegranych w ubiegłą środę, wygranych przez Anglików 3:1 grali rutynowani zawodnicy. Mecz ten podobnie jak dla Węgry spotkanie ze Szwecją był niejako sparingiem przed środowym pojedynkiem dwóch potęg piłkarskich.

Z niemiecką starannością od gospodarzy przygotowywali się do zawodów i Węgrzy. — Cały ich trening od kilku tygodni odbywał się pod kątem meczu londyńskiego. Starano się stworzyć piłkarzom węgierskim takie warunki, jakimi prawdopodobnie zetkną się oni w Londynie. A więc trenowano angielskim piłkami, które są twardsze i cięższe od węgierskich, grano podczas sztucznej mgły i deszczu, na boisku o większych rozmiarach niż za zwyczaj, a kapitan sekcji piłki nożnej węgierskiego GKPF Gustaw Sebes, który był obec-

ny na zawodach Anglia—Kontynent, szczegółowo zanalizował system gry Anglików i scharakteryzował poszczególne zawodników.

Węgrzy będą musieli nastawić się na grę ostrą i szybką. Anglije bowiem często atakują ciążem, a bramkarz będący w posiadaniu piłki musi bardzo uważać by nie został wepchnięty z nią do siatki. Oprócz szybkich, dużym walorem Anglików jest doskonała kondycja, pieczołowite krycie przeciwnika i technika. Ta ostatnia zaleta jest równocześnie głównym atutem Węgrów, którzy technicznie stoją nawet wyżej od gospodarzy i będą próbowali

wysokim kunsztem technicznym zniwelować fizyczną przewagę Anglików.

W sumie zawody środowowe powinny stanowić spotkanie na bardzo wysokim poziomie pełne finałowych, szybkich zagrań, niesztampowych kombinacji, ostrej walki o piłkę i licznych strzałów. O te postarają się na pewno Kocsis, Puskas i Hidegkuti z jednej strony, a Lofthouse, Matthews czy Mullen z drugiej.

Wynik końcowy jest trudny do przewidzenia w tym wielkim meczu, niemniej jednak Węgrów stać na to, by jako pierwsi na świecie wyjechać ze zwycięstwem z „jaskini lwa”.

Czwórka najlepszych piłkarzy angielskich: MERRICK, RAMSEY, WRIGHT i LOFTHOUSE. Najsilniejsze punkty Węgrów: PUSKAS, KOCSIS, LORANT i BOZSIK.

W pełni przygotowań do Narciarskich Mistrzostw Świata

Przyzloroczne mistrzostwa narciarskie świata pobili już rekord pod względem ilości zgłoszonych do mistrzostw krajów (23). Żadne jeszcze mistrzostwa narciarskie świata (FIS) nie były tak licznie obsadzone — a organizatorzy liczą jeszcze na udział kilkunastu państw.

Członek komitetu organizacyjnego mistrzostw Sten Svensson był ostatnio w Moskwie i przeprowadził tam konferencję z kierownictwem sekcji narciarskiej przy Komitecie Kultury Fizycznej na temat udziału narciarzy ZSRR w mistrzostwach świata.

Doktor Per Olof Löwdin odwiedził Tokio, informując się o starcie sportowców Japonii w Falun i Aare. Japonia wysłała do Szwecji reprezentację składającą się z 12 uczestników.

Organizatorzy mistrzostw narciarskich świata liczą się z przyjazdem około 600 narciarzy, którzy brali udział w poprzednich konkursach mistrzostw. Około 400 narciarzy startować będzie w Falun, a 200 w Aare.

Przewodniczący Szwedzkiego Związku Narciarskiego Sigge Bergman zwrócił ostatnio „blykaczka” do Czechosłowacji, Węgier, Niemiec, Austrii, Szwajcarii i Francji, gdzie zapoznał się ze stanem przygotowań tych państw do udziału w mistrzostwach.

Oto raport Bergmanna: Czechosłowacja — kraj ten będzie reprezentować 48 sportowców, którzy startować będą we wszystkich konkursach. Dwoje trenerów czechosłowackich odwiedzi w połowie stycznia Falun i Aare celem „zasiegnięcia informacji”.

Węgry — 10-15 narciarzy startować będzie we wszystkich konkursach mistrzostw.

Alpejczycy startować będą jeszcze przed mistrzostwami świata w Holmenkollen i przybędą do Aare ok. 21 lutego. Skoszkowie przyjadą do Falun 11 lutego, biegnące kilka dni wcześniej. Na czele ekipy stać będzie prof. Rössner.

Szwajcaria — Szwajcarzy przyjadą do Szwecji najwcześniej na tydzień przed rozpoczęciem konkurencji. Do Aare Szwajcarzy wysła pełną reprezentację, do Falun pojedzie około 15 narciarzy. Biegacze startujący w mistrzostwach wezmą również udział w biegu narciarskim, który odbędzie się w tygodniu pomiędzy konkurencjami w Aare a Falun.

Francja — liczba reprezentantów tego kraju nie jest jeszcze ustalona. Do Aare Francuzi wysła prawdopodobnie pełną obsadę, do Falun pojedzie ok. 12 biegaczy i akrobatów. Alpejczycy trenować będą w Aare na dwa tygodnie przed rozpoczęciem mistrzostw.

Okolo 18 stycznia przybędzie z USA do Szwecji celom treningu dwóch amerykańskich biegaczy, dwóch kombinatorów norweskich i trzech akrobatów. Reszta to reprezentacja tego kraju.

Kto pobije te dwa rekordy?

Tegoroczny sezon lekkoatletyczny przyniósł cały szereg nowych rekordów światowych, przekraczając znacznie przeproszenia i przewidywania fachowych opinii. Dwa jednakże rekordowe wyniki odparły wszelkie przypuszczenia na nie staki, mimo że wielu znawców lekkoatletyki przepowiadało ich pobicie: rekordy na 1 milę ang. i 1500 m. Wyniki: 4,014 uzyskany przez Haegga w 1945 roku, oraz czas tego samego zawodnika z roku 1944 na 1500 m — 3,43,0, powtórzone w latach późniejszych przez Stranda i Luuga dowiodły raz jeszcze, że stanowią osiągnięcia najwyższej klasy.

24 godziny na boiskach świata

Rozegrana niedawno Międzynarodowa Sześciopięćdziesiątka Kolarska zakończyła się zwycięstwami faworytów: pierwsze miejsce zajął szwajcarski para Koblet/Bueren.

Znany ze startów w Wysiegu Pokoju Austriak Franz Deutseh wygrał ostatni w tym sezonie mistrzostwo kolarskie Graz—Weiz—Graz.

Mistrzostwa świata w biegu patroli wojskowych została rozegrana w 1954 roku w Sallaftea, 583 km na północ od Sztokholmu. Pierwsze tego rodzaju mistrzostwa rozegrano w 1904 roku w Szwajcarii, ostatnie zaś w 1948 r. w St. Moritz i 1953 roku w Andermatt w Szwajcarii.

Pracownicze kierownictwo fińskiego Robotniczego Związku Sportowego TEL zawiesiło na okres od 7-14 miesięcy przeszło 80 fińskich sportowców za udział w Igrzyskach Przyjaźni w Bukareszcie.

W wyścigu kolarskim za motocyklami „Wielką Nagrodę Brna” niespodziewanie zwyciężył młody kolarz Jurek przed Veselym.

Znany niemiecki kierowca samochodowy Karl Kling (zwycięzca sześciokrotnego „Carrera Panamericana Mexico”) został aresztowany przez amerykańską policję po przyjeździe do USA na wyścigi samochodowe w Albany.

Wobec zdecydowanej postawy i licznych protestów niemieckich sportowców, władze amerykańskie zmuszone były zwolnić Klinga po trzydniowym pobyciu na Ellis Island.

Jeden z najlepszych kolarzy włoskich Gino Bartali nagle ciężkoemu wypadkowi samochodowemu w drodze z Mediolanu do Lugano. Jak podał prasa włoska, tytuł Bartali nie grozi już żadne niebezpieczeństwo.

Niedawno zakończyły się mistrzostwa Moskwy w gimnastyce kobiet i mężczyzn. W mistrzostwach startowało 350 zawodniczek i zawodników reprezentujących 12 zrzeszeń sportowych. W konkurencji kobiet zwyciężyła Raissa Lygina (Dynamo) a wśród mężczyzn tytuł mistrza zdobył ZARR zdobył reprezentant Armii Radzieckiej — Jakow Krawec.

Z wytycznych organizacji ZMP do pracy w dziedzinie kultury fizycznej, turystyki i przysposobienia wojskowego na okres jesienno zimowy: „rozwinąć szeroko akcję popularyzacyjną sportów zimowych, jak: narciarstwo, łyżwiarstwo, hokej na lodzie, saneczkarstwo, szachy i tenis stołowy.

Okres słonecznych, letnich dni mamy już dawno za sobą. Nadchodzi zima, z nią na pierwszy plan wysuwają się takie dyscypliny sportowe jak narciarstwo, saneczkarstwo, łyżwiarstwo czy hokej. Oczywiście zima nie może zostać sportowców, tak z kół ZMP-owskich jak i sportowców — nieprzygotowanymi. Trzeba wcześniej, już teraz pomyśleć jakie sporty zimowe i jak będziemy uprawiać.

KALENDARZ SPORTOWY

W zorganizowaniu pomoże nam wiele przygotować kalendarz sportowy, który każde kole winno opracować we własnym zakresie, odpowiednio do warunków lokalnych. W planie tym uwzględnić trzeba miejsce i czas każdej imprezy, jaką kole chce urządzić w sezonie zimowym. — Rozpocznijmy naturalnie od zorganizowania uroczystego otwarcia sezonu, połączonego z wieczorną sportową, a jeśli warunki pozwolą to nawet pierwszymi zawodami.

Plan pracy w interwencji możliwie najszerszy wachlarz sportowych dyscyplin zimowych. Ma on więc zawierać projekt urządzenia zawodów narciarskich o normy SPO, podobnie jak i zorganizowanie turniejów tenisa stołowego o miano najlepszego zawodnika w kole. Swe miejsce w planie winny zająć imprezy propagujące łyżwiarstwo i hokej na lodzie, saneczkarstwo, gry i zabawy na śniegu (pamiętajmy o urządzaniu kuligi) — oraz turniej pod hasłem: „Kto jest

najlepszym szachistą”. Nie można wrzeszcząc zapominać przy układaniu kalendarza o turystyce narciarskiej, planując możliwość dużo bliższych i dalszych wycieczek, które łącząc będziemy ze zdobywaniem turystycznych odznak narciarskich NON i GON. Kalendarz nasz powinien w końcu obejmować kursy dla początkujących narciarzy i łyżwiarzy, które kolo nasze winno urządzić i doprowadzić do końca. Zaplanowane imprezy postaramy się przy tym urzeczywistnić wszelkimi możliwymi sposobami, spotkaniemi z wybitnymi sportowcami, wyjazdami do LZS-ów.

I jeszcze jedno. Rozpocznijmy od zaraz suchy zaprawę kondycyjną, której zbażowanie skutki odczujemy z pewnością mocno wtedy, gdy pierwszy raz przyniemy narty czy staniemy na lodzie. A w chwilach wolnego czasu, uczęskując na śnieg i mróz, rząj jeszcze przeglądajmy troskliwie nasz sprzęt sportowy i uzupełnijmy jego braki, nie czekając na ostatnią chwilę.

Kalendarz zimowy, z którym zapoznani być winni wszyscy członkowie kolu, powiesimy na widocznym miejscu w świetlicy — i sumiennie kontrolujemy jego wykonywanie. Tylko bowiem wtedy spodziewać się możemy, że to co zaplanowaliśmy, będzie rzeczywiście zrealizowane.

A w następnym numerze pomówimy, jak urządzić zawody narciarskie.